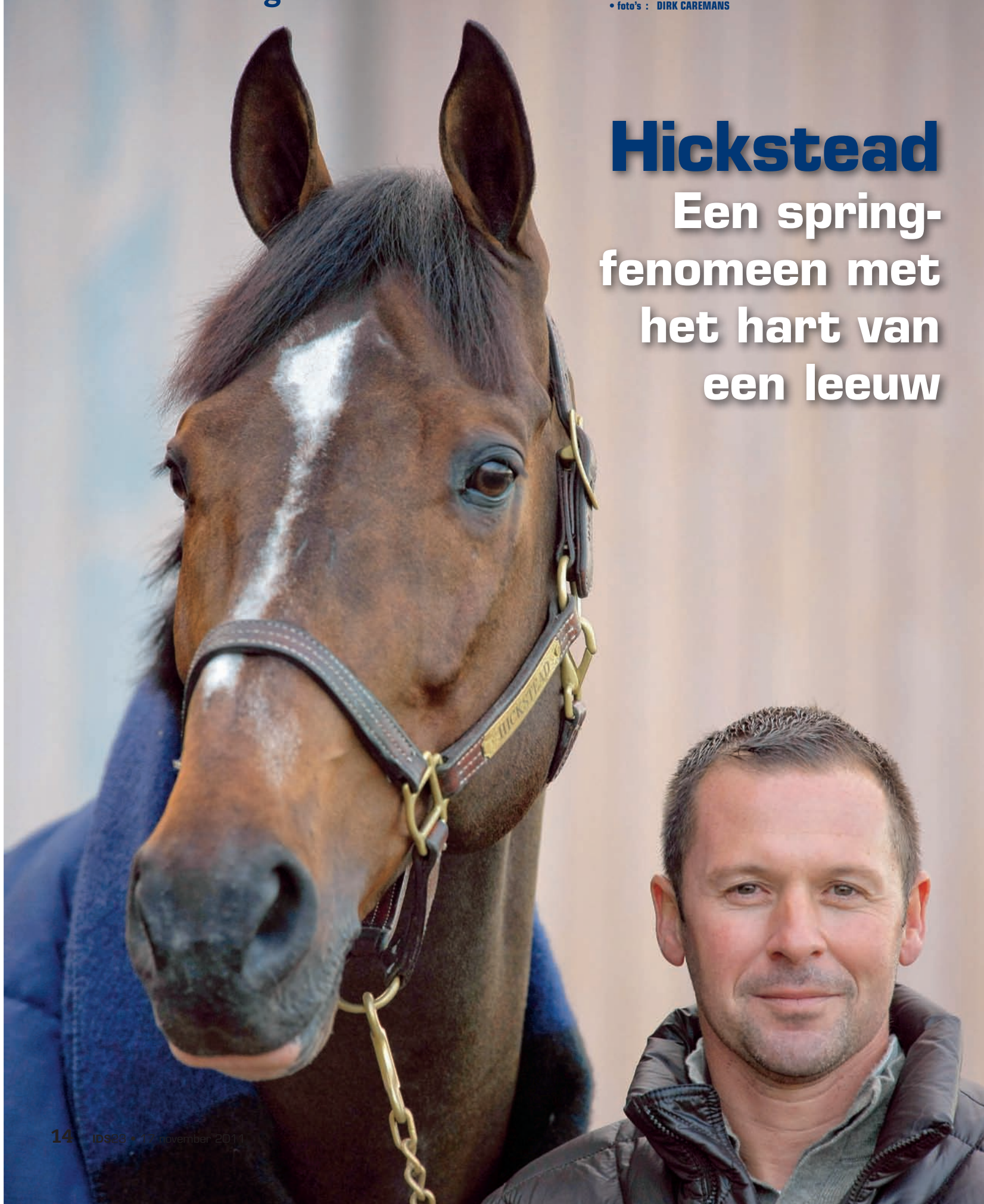

Hickstead

Een spring-
fenomeen met
het hart van
een leeuw

Hickstead, bij leven al een legende, is niet meer. Het meest succesvolle springpaard uit de geschiedenis stierf in Verona in het harnas tijdens de wereldbeker kwalificatiewedstrijd. Met zijn overlijden is de internationale springsport en het KWPN een ambassadeur verloren. “Hij was het beste paard van de wereld”, zei zijn ruiter Éric Lamaze kort nadat een gescheurde aorta het leven van Hickstead beëindigde. Hoewel hij zeker ook feitelijk de beste was, doelde Lamaze ongetwijfeld ook op de geweldige mentaliteit van de Hamlet-zoon, die werd gekenmerkt door zijn ongelooflijke inzet in de ring.

“Hij is klein, een echte vechter en nogal ongeduldig. Eigenlijk lijkt hij precies op mij. Misschien dat het daarom wel zo goed klikt”, zo typeerde Éric Lamaze Hickstead (Hamlet uit Jomara ster preferent van Ekstein) in 2006 nadat ze derde waren geworden in de Grote Prijs van Aken. Dit was het eerste hoogtepunt dat de Canadees zou boeken met de 1.63m metende Hamlet-zoon, die het daglicht zag in de stallen van Jan van Schijndel uit Maren-Kessel.

In 2004 kwam Hickstead via de Belgische springpaardenhandelaar Stephan Conter onder het zadel van de Canadese springruiter Éric Lamaze, die succes na succes met hem zou boeken. De klik was er meteen tussen beide ‘kleine mannen’. “Hickstead was meteen mijn favoriet”, zei Lamaze. “Die instelling, en het voorzichtige, dat zijn kwaliteiten waar geen twijfel over mogelijk was. Toen ik hem net had toonde hij niet het vermogen en de rek die hij later wel kreeg, hij is er als het ware ingegroeid. Zijn enorme wil om dit spelletje te doen geeft de doorslag”, zei hij destijds. Na enkele internationale overwinningen op 1.40m- en 1.45m-niveau in 2005 groeit Hickstead door tot het hoogste niveau met overwinningen in Calgary, Modena en Wellington en in 2006 zetten Hickstead en Éric Lamaze zich definitief op de kaart met hun derde plek in de Grote Prijs van Aken. Later dat jaar nemen ze met het Canadese team deel aan de Wereldruiterspelen in Aken. In 2007 maken Lamaze en Hickstead deel uit van het zilveren Canadese team op de Pan American Games en winnen ze individueel brons, een prestatie waarmee Cana-

da een teamplaats verdient voor de Olympische Spelen. Net hersteld van een koliekoperatie in het najaar van 2007 wint de hengst bij zijn comeback in 2008 de Grote Prijs van Spruce Meadows, Calgary. En er volgen nog veel meer Grand Prix-overwinningen. In 2008 winnen Hickstead en Lamaze, die in Hong Kong zijn Olympische debuut maakt, Olympisch goud. Ook in de landenstrijd is het Hickstead die over de allerbeste kwaliteiten beschikt en zijn team op sleeptouw neemt naar het teamzilver. Eén paard met zowel een gouden en een zilveren medaille op de Spelen; het demonstreert wederom zijn geweldige kwaliteiten. Lamaze was supertrots op zijn dappere viervoeter. “Het lijkt of Hickstead ogen in zijn benen heeft. Je kan door een bocht komen vliegen en dan nog raakt hij geen paal. Hij is zo slim met zijn benen dat het bijna moeilijk is voor hem om een fout te maken. Hoewel hij buiten de ring heel rustig is, gaat de turbo aan zodra hij hindernissen ziet. Dan eet hij de hindernissen op. Hij wordt vaak erg heet in een parcours. Maar je weet ook dat hij van het hout af wil blijven. Hij wil het gewoon doen! Door zijn bloed heeft hij de heetheid en de kracht en de rek en alles wat je maar wilt om geen fouten te maken. Deze enorme wil om het te doen ben ik op deze manier nooit bij een ander paard tegen gekomen. Dat is echt heel uitzonderlijk.”

Hicksteads prestaties brengen hem dat jaar aan de leiding van de WBFSH-rankings, en hij behoudt die koppositie drie opeenvolgende jaren. In januari 2009 volgt de KWPN-erkenning van

Hickstead. Vervolgens wordt in februari op de KWPN Hengstenkeuring bekend gemaakt dat hij is verkozen tot KWPN Paard van het Jaar 2008. In 2009 blijft Hickstead met schijnbaar gemak en de van hem zo bekende gretigheid de hoogste parcoursen overwinnen en schrijft hij de Grote Prijzen van Doha, Lyon, Wellington en wederom Calgary op zijn naam. In 2010 wint hij onder meer de prestigieuze Grote Prijs van Aken. Vlak voor de Wereldruiterspelen in Kentucky in 2010 komt zijn fokker Jan van Schijndel te overlijden. Hickstead geeft de man die aan de wieg stond van zijn successen een prachtig eerbetoon: Lamaze wint na de finale met ruiterswissel de bronzen medaille, maar Hickstead wordt gehuldigd als allerbeste paard en krijgt een staande ovatie van het publiek en van de medaillewinnaars op het podium. Hickstead mocht dan qua stokmaat niet de grootste zijn, in de ring was hij oppermachtig, een crack van absolute wereldklasse. Dit jaar won hij onder meer in Rotterdam, Rome, La Baule en Parijs. Het succesvolle duo schreef afgelopen juli geschiedenis door voor de vierde keer in Calgary de overwinning op te eisen. De pijlen waren gericht op het verdedigen van de Olympische titel in Londen volgend jaar, maar zo ver heeft het niet mogen komen. In Verona stierf Hickstead tijdens wat zijn allerlaatste wedstrijd zou worden. Éric Lamaze schrijft op zijn website: “Het is niet in woorden uit te drukken wat Hickstead voor ons heeft betekend. Hij was een ware kampioen.” En zo zal hij worden herinnerd: als een ware sportheld, bewonderd om zijn tomeloze inzet.

Hommage aan Hickstead

16 IDS23 17 november 2011

IDS23 • 17 november 2011 17